

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Oszátlvadás

621.32

Szerző: *Ehrlich Györgyné*Cím: **ÍVLÁMPÁK**

Forrás:

*Konfekció.**1958. XI. 10.*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Idő

"1958"

Személy

Helyszám

Közp. ny

Múlt hét péntek estéjén a 62-es postára igyekeztem és a nyugatinál megállított a kíváncsiság. Kisebbsajta csődület vett körül egy pár emelőrudakkal ellátott kocsit, amely az elavult ívlámpákat szedte le, hogy helyette korszerű, tetszetős ívlámpákat szereljen.

Ahogy a kocsik gördültek és nyomukban felragyogtak az újonnan felszerelt ívlámpák fényei — apró kis égő érzés tolakodott a torkomba, meghatódni — *hogy igyekszik a mi Pestünk!*

Nem tudom más, hogy van vele — én nagyon szeretem Pestet — úgy, ahogy más közvetlen otthonát szereti. Minden ami benne történik — kicsit velem is történik. Olyan elfogult vagyok vele, mint — tesszem fel — anya gyermeké-

vel. Talán ennek köszönhető, hogy a legellentétebb gondolatok keveredtek bennem.

Mit vagy oda (mondtam magamnak) — egy pár ívlámpa... — na és! Ez már minden nagyvárosban megtalálható! Azután eszembe jutott a Marx-tér két évvel ezelőtti szomorú látványa, amely minden járókelőben körülbelül egyforma érzéseket keltett: mikor lesz itt rend? Lesz-e egyáltalán?

No és, no és (feleltem magamnak) azok a városok, melyeknek utcái világvárosi fényben úsznak, hol szenvedtek annyit, mint a mi Pestünk!

Ha ezt filmen látnám, azt kelte hinni, hogy bűvészmutatvány.

Valóban bűvészmutatvány, de ezt az akarát, a jószándék és az emberiség kormányozza. Ezt észre kell venni még a legellenzékibb ellenzékinek is.

Nem hunyhatja be szemeit, amikor vásárolni megy és azt vehet, amit csak akar. Nem hunyhatja be szemeit, ha véletlenül az Üllői úton akad dolga. Észre kell vennie a romhalmaz helyében emelkedő tágas, egészséges, modern, erkélyes, napfényes házakat, a volt Ilkovicz korcsma bűzös szagú környéke helyébe varázsolt, zöldpázsitos, parkot, helyes kis hullámszórt alumíniumból készült újságos standokat, ragyogó tiszta zöldséges üzleteket, az egyre szaporodó szépvonalú taxikat és ki tudja még meddig sorolhatnám, mi mindent.

És ez a Pest a miénk! Mindenkié a Belváros, a cölöpökön épült „Kék Duna” a nagyszállók, üdülők...

Azután eszembe jutottak azok, akik a dúsan terített asztalon éppen azt veszik észre, ami nincs. Azok, akik más bűvészmutatványnak tapsolnának szívesebben. Annak a bűvésznek, aki lehunyt szemű ablakokat varázsolna eléjük, éhséget, sorbaállást, jegyrendszert és romos épületeket rázna ki köpenyéből.

Nekem a mosolygós, tiszta egyre kiöltözöttebb Pest kell!

Néztem a gördülő emelődaruk után és továbbmentem a 62-es Posta felé nyitott — és nem szégyellem — kicsit könnyes szemekkel.

Ehrlich Györgyné

891